

Gil Alkabetz animoi Lähi-Idän tilannetta mustalla huumorilla

Miten kuljetat yksin yhdellä veneellä joen yli suden, lampaan ja kaalin ilman, että susi syö lampaan tai lammas kaalin? Toisiaan syöviä osapuolia kun ei voi jättää keskenään rannalle ja veneeseen mahtuu kerrallaan vain yksi niistä sinun lisäksesi.

Tähän vanhaan arvoitukseen perustuu israelilaisen Gil Alkabetzin hilpeä

Gil Alkabetz omasta kynästäään.

piirretty Soutaa, huovata ja sukeltaa (Rubicon, 1997), joka nähtiin meilläkin telkkarissa taannoin. Perinteistä ratkaisua elokuvasta on turha etsiä. Suomenkielinen nimi kuvaa päätöntä menoa hyvin.

"Enpä tiedä osaisinko ratkaista sitä itse. Lapsena ainakin olin huono tämmöisissä arvoituksissa, vaikka opiskelin matemaattisia aineita lukiossa", Alkabetz nauraa Stuttgartin animaatiofestivaalilla.

Alunperin hän kaavaili leffan nimeksi Riddle-East, sanaleikkiä Lähi-Idää tarkoittavasta englanninkielen sanasta Middle-East. Mutta Alkabetz ei halua olla liian ilmeinen.

"Israelin ja Palestiinan tilanne oli mielessäni, kun tein leffaa. Ajattelin, että se on kiva tapa kuvata, miten Lähi-Idän ongelmia ratkaistaan - tai pikemminkin ei ratkaista. Ilmeisiä ratkaisuja on, mutta asiat mutkistuvat kuitenkin. Jos elokuvassani nähdään politiikkaa, niin hyvä. Mutta se ei ole välttämätöntä."

Alkabetz on tehnyt opintojensa jälkeen kolme lyhää. Myös niistä ensimmäinen Suo (Swamp, 1991) on nähty meillä televisiossa. Siinäkin konfliktien ratkaisu saa hirtehsen pasifistisen tulkinnan.

"Musta surrealistinen huumori on tyypillistä Israelille. Tilanne on semmoinen, että uutisten kanssa on vaikea kilpailla. Asioihin voi suhtautua vain huumorilla. Israelissa pärjäisi hyvin tekemällä po-

liittisiä pilapiirroksia.

"Politiikka on siellä pakkomielle kaikille. Meillä poliitikot ovat suurimpia tähtiä kansan keskuudessa. Kai minäkin olen saanut siitä tartunnan. Yritin poiketa teemasta keskimmaisessa elokuvassani Yankale, mutta ei se oikein toiminnut."

Israelissa ei taideanimaation tekijänä pärjää. Siellä animaatio mielletään yhä tiukasti lastenkulttuuriksi tai korkeintaan mainoksiin sopivaksi. Taidekouluisa alaa voi kuitenkin opiskella ja nähdä animaation parhaita teoksia.

"Euroopassa taide liittyy kiintoammin jokapäiväiseen elämään. Se saattaa johtua siitä, että Israel on vasta kehittymässä. Juutalaisuus ei ole luonnostaan kovin visuaalinen kulttuuri. Perinteisesti ihmisen kuvaaminen oli kielletty, mutta ei se enää vaikuta. Juutalainen kulttuuri vain perustuu yhä pikemmin tekstiin."

Gil Alkabetz onkin asunut jo kolme vuotta Saksassa, Stuttgartissa. Hän päätyi sinne käytännön syistä. Töitä on löytynyt paikallisesta animaatiostudiosta.

"Täällä voi löytää paikkansa, vaikka työskentelee kulttuurin parissa. Israelissa taiteilija on aina vähän kummajainen.

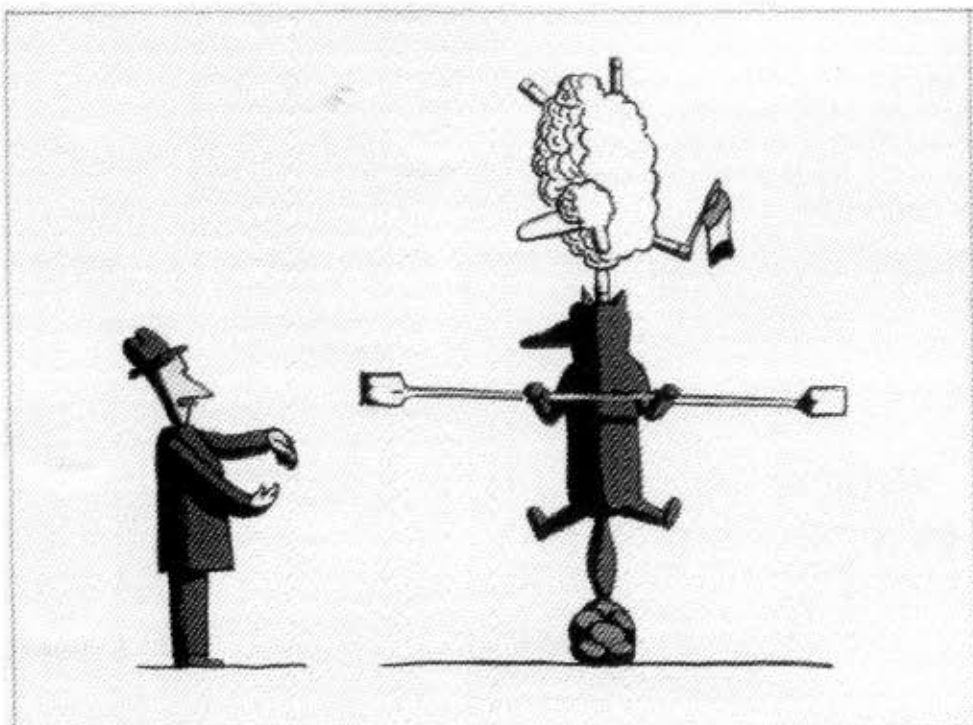
Voin keskittyä välillä myös epäkaupallisiin töihini. Seuraavaksi haluaisin tehdä jotain hieman vähemmän pelkistettyä, käyttää enemmän väriä."

Pelkistäjänä Alkabetz on nerokas. Hänen hahmonsia ovat yksinkertaisia mutta ilmeikkäitä. Simpeli äänitausta tukke purevaa huumoria nasevasti. Soutaa, huovata ja sukeltaa -lyhärästään hän jätti taustat pois. Edes moneen kertaan ylitettävää jockea hän ei piirtänyt.

"Huomasin, että se toimii ilmankin. Eikä veden piirtäminen ole kauhean innostavaa. Animaatio on työläs laji. Yritän aina kehittää hyvän tarinan, jotta jaksan työskennellä sen kanssa. Lyhärinkin menee yleensä helposti vuosi piirtämistä."

Harri Römpötti

Perinteinen ratkaisu: Ensin kuskataan yllä lammas, jolloin rannalle jäävät susi ja kaali. Lammas, jolloin rannalle jäävät susi ja kaali, susi tai kaali. Lammas otetaan pahuusmerkille, jotta eivät syö toisiaan. Sitteen vedään joko mukaan takaisin joen yllä ja vaihdetaan jäl-

Uusia "ratkaisuja" vanhaan arvoitukseen.